

Μέρες Σχολείου

Δεκέμβριος 2010 www.pagkritio.gr e-mail: gymnasio@pagkritio.gr

Έτος στ' - αριθ φύλλου 4

ΕΚΤΟΣ ΔΙΔΑΚΤΕΑΣ ΥΛΗΣ

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ 2010

Η πρόσκληση της Χριστουγεννιάτικης εκδήλωσής του 1970

Αφιερωμένο στην Ε' Γυμνασίου του «Παγκρητίου» του 1970

«Κύριε Κοπιδάκη, θα γράψετε ένα χαιρετισμό στο χριστουγεννιάτικο τεύχος μας;», ρώτησε ο υπεύθυνος της έκδοσής του. Ταράχτηκα, έτσι απροσδιόριστα. Αυθόρμητα, η σκέψη μου γύρισε πίσω σαράντα χρόνια. Χριστούγεννα 1970. Τη χριστουγεννιάτικη εκδήλωση την ετοιμάζα πάντα με την Ε' Γυμνασίου. Είχα μια δυνατή Πέμπτη τάξη τότε. Μου έχει αφήσει έντονες μνήμες. Αρχή μου πάντα οι εκδηλώσεις που οργανώνα να είναι με κείμενα μαθητών μου. 1970, τρία χρόνια χούντα. Τα παιδιά ώριμα είχαν ήδη συνειδητοποιήσει τι σημαίνει υποταγή σε άρρωστη εξουσία, τι σημαίνει ανελευθερία.

«Κύριε, δεν θέλομε να κάνομε εκδήλωση. Δεν γράφομε κείμενα. Πού είναι η ελευθερία, πού είναι η ειρήνη που ο Χριστός έφερε;»

«Απαντήστε σ' αυτό το ερώτημα με το δικό σας τρόπο,

τους είπα. Ρωτήσετε τον εαυτό σας για την ελπίδα, για την πίστη την αυριανή ή τη μετέπειτα, για την αντίδραση την προσωπική σας, για δυνάμεις που έχετε χρέος να ψάξετε και να βρείτε μέσα σας, στο πρόσωπό του ο καθένας ή στο συλλογικό αγώνα για ένα καλύτερο αύριο. Είστε 17 χρονών, έχετε χρέος να βρείτε ελπίδες. Ο

άνθρωπος δε χάνεται έξωθεν, χάνεται μέσα από τον εαυτό του.»

Οι συζητήσεις που ακολούθησαν ήταν πολλές. Μετά από αρκετές μέρες, στο τέλος μιας διδακτικής ώρας με κράτησαν στην τάξη, για να μου πουν: «Κύριε, θα παίξομε μέσα από κύβους, μέσα από κλεισμένα κουτιά και θα μας επιτρέψετε να μιλήσομε όπως αισθανόμαστε». Έτσι έγινε μια παράσταση με υπόκρουση μουσικής ηλεκτρονικής του Γιάννη Ξενάκη, που μας καθήλωσε. Ακουστήκαν φράσεις συγκλονιστικές και ελπιδοφόρες, όπως : « Οι αντιδράσεις μας για τον κρυστάλλινο κόσμο των Χριστουγέννων, όπως μας τον παρουσιάζετε, εκφράζουν τον πόνο και τη θλίψη για το σβήσιμο των παιδικών ονείρων από τη σκληρότητα της σημερινής πραγματικότητας». « Τα τετράγωνα κουτιά μας δείχνουν την κάθε δέσμευση που δημιουργήσατε και που μας κρατά χαμηλά». « Στην ψυχροσύνθεση του καθενός μας υπάρχει η τάση για προσπάθεια και προσφορά. Η απελπισία μας εκφράζεται σαν αδιαφορία και κενότητα... »

« Και όταν ο ένας, ο μοναδικός κατορθώσει να βγει από τον κύβο του, στη λύτρωσή του θα πληγωθεί, γιατί θα συναντήσει στα πρόσωπα όλων σας τις ίδιες υπολογίσιμες νότες, τους ίδιους συμβιβασμούς.

Και θα κλάψει γι' αυτούς που πόνεσαν, γιατί δεν άγγιξαν τη φλόγα του μυστηρίου και γι' αυτούς που ζουν με κεντρικό χαρακτηριστικό την απόλυτη αδιαφορία και το ατομικό συμφέρον.

Σ' αυτή τη μοναξιά θα νιώσει στη νίκη του την τραγικότητα ενός ψεύτικου κόσμου που δημιούργησαν οι άνθρωποι οι κλεισμένοι στο εγώ τους.

Έτσι, μέσα στον πόνο της μοναξιάς του η μόνη ανακούφιση, η μόνη διέξοδος να είναι άραγε το γονάτισμα μπροστά στη φάτνη;».

Ομολογώ πως έκανα αυτές τις σκέψεις χωρίς να έχω μπροστά μου τα σημερινά παιδιά. Αυτά δεν έχουν ακόμα αντληφθεί την κρίση που δημιούργησαν οι χούντες των συμφερόντων και της ιδιοτέλειας. Εξάλλου και οι μαθητές του 1970 κατάλαβαν μετά από δυο – τρία χρόνια τι συνέβαινε τότε.

Χριστουγεννιάτικο δέντρο από στολισμό τάξης

Η σκέψη μου πήγε στους τότε μαθητές μου που τώρα είναι γονείς, που αγωνίστηκαν τίμια, που πίστεψαν σε φυσικές και μεταφυσικές ελπίδες και τώρα βλέπουν τα παιδιά τους, που τα σπούδασαν ή τα σπουδάζουν με κόπο, να τα απειλεί η ανεργία, η φυγή από τον τόπο μας.

Μα, ευχές Χριστουγέννων μού ζητήθηκε να δώσω. Ε! λοιπόν, καλά Χριστούγεννα, ελπιδοφόρο το 2011!

Για να 'μαι συνεπής όμως με τη σκέψη μου, ας τελειώσω όπως τελείωσαν τη χριστουγεννιάτικη εκδήλωσή τους οι μαθητές της Ε' Γυμνασίου του 1970.

« Και το πιστεύω, σας το λέω αληθινά! Και δεν μπορεί να 'ναι ψέματα. Αυτός ο ήχος, αυτό το φως, δεν μπορεί παρά να 'ναι το φως που καίει τα χαρτιά από τα στενά μας σύνορα.

Στην αρχή της μεγάλης πορείας μας χρειαζόμαστε τη ζεστασιά που χαρίζει η πίστη στις καρδιές, το ξανάνωμα της ζωής από τη μονότονη απασχόλησή μας, την εμπιστοσύνη στη δύναμη που έχουμε μέσα μας.

Το κλειδί της δικής Σου πόρτας. Βοήθησέ μας, Θεέ μου, να ξεκινήσουμε»

Ν. Γ. Κοπιδάκης

Τ Ο Χ Ρ Ο Ν Ι Κ Ο Τ Ο Υ Μ Η Ν Α

Εκδρομή του μήνα

Την Τετάρτη 1-12-2010 έγινε ο καθιερωμένος μηνιαίος περίπατος του σχολείου, στις αθλητικές εγκαταστάσεις του «Λίντο».

Παίζοντας ποδόσφαιρο

Στιγμές χαλάρωσης

Παίζοντας Πινγκ- Πονγκ

Επίσκεψη ομάδας δημοσιογραφίας στο ΚΡΗΤΗ TV

Την Παρασκευή 10 Δεκεμβρίου ο κύκλος δημοσιογραφίας πραγματοποίησε επίσκεψη στον τηλεοπτικό σταθμό «Κρήτη TV», στην εφημερίδα «Νέα Κρήτη» και στο ραδιοφωνικό σταθμό 98,4.

Μάθαμε πόσοι άνθρωποι εργάζονται για τη δημιουργία μιας εκπομπής, αλλά και ότι ο τηλεοπτικός σταθμός λειτουργεί 20 χρόνια. Επίσης, ενημερωθήκαμε για το πώς αναμεταδίδεται το σήμα στις κεραίες των σπιτιών μας και είδαμε τα πλατό των εκπομπών και των ειδήσεων. Λύσαμε όλες μας τις απορίες και περάσαμε πολύ όμορφα.

Μάνος Ορφανός

Στις 10 Δεκεμβρίου επισκεφτήκαμε την «Κρήτη TV»! Ήταν πολύ ενδιαφέρουσα επίσκεψη. Όλοι ήταν πολύ ευγενικοί και φιλόξενοι μαζί μας. Πρέπει να πω πως μου λύθηκαν πολλές απορίες, ενώ ξαφνιάστηκα από κάποια πράγματα, όπως για παράδειγμα ότι τα πλατό είναι στην πραγματικότητα πολύ διαφορετικά από ότι φαίνονται στην τηλεόραση. Η «Κρήτη TV» λειτουργεί εδώ και 20 χρόνια. Όλα ήταν ωραία.

Παύλος Ομηρόλης

Η εμπειρία μας από την επίσκεψη στην «Κρήτη TV» μου άρεσε πάρα πολύ. Αυτό που με εντυπωσίασε ήταν τα πλατό, γιατί δεν είχα δει ποτέ κάτι παρόμοιο σαν κι αυτό. Κάτι ακόμη που μου έκανε εντύπωση ήταν το πώς φτιάχνεται μια εφημερίδα. Το τυπογραφείο ήταν ένας τεράστιος χώρος με πολλά μηχανήματα. Το πιο ωραίο όμως ήταν ότι παρακολουθήσαμε μια ζωντανή εκπομπή και είδαμε τον τρόπο που μεταδίδεται.

Εμμανουέλα Βογιατζάκη

Η επίσκεψή μας ήταν πολύ ενδιαφέρουσα και όσα είδαμε ήταν πολύ εντυπωσιακά. Έμαθα πολλά πράγματα για την τηλεόραση, το ραδιόφωνο και την εφημερίδα. Η διεξαγωγή μιας εκπομπής απαιτεί πολύ συντονισμό, μέχρι να φτάσει στο σημείο να τη βλέπουμε στις οθόνες μας. Το ραδιόφωνο είναι πιο εύκολο σε σχέση με την τηλεόραση, αλλά η εφημερίδα πιστεύω ότι είναι το πιο δύσκολο από τα τρία μέσα.

Μάνος Χαλκιαδάκης

Με το διευθυντή του Κρήτη TV
κ. Χυντηράκη

Η επίσκεψή μας στην «Κρήτη TV» ήταν πολύ ενδιαφέρουσα και διδακτική. Μάθαμε τον τρόπο λειτουργίας ενός τηλεοπτικού και ενός ραδιοφωνικού σταθμού, ενώ είδαμε και τη διαδικασία της σύνταξης-εκτύπωσης μιας εφημερίδας. Εντυπωσιακά ήταν τα στούντιο και ο εξοπλισμός που απαιτείται για να μεταδοθεί μια εκπομπή. Κάτι άλλο που μας τράβηξε την προσοχή είναι η συνεννόηση και ο απόλυτος συγχρονισμός του παρουσιαστή με το σκηνοθέτη της εκπομπής. Οι υπεύθυνοι ήταν πολύ φιλόξενοι και η επίσκεψή μας ήταν μια ωραία εμπειρία που δεν θα ξεχάσουμε.

Τάσος Λεμπιδάκης

Στην «Κρήτη TV» υπήρχαν εξαιρετικές εγκαταστάσεις. Ξεναγηθήκαμε σε όλους τους χώρους, στο ραδιόφωνο, την τηλεόραση και την εφημερίδα. Οι άνθρωποι εκεί ήταν πολύ ευγενικοί μαζί μας και μας ξενάγησαν με ευχαρίστηση για πάνω από μία ώρα, αλλά δεν βαρεθήκαμε καθόλου κατά τη διάρκεια της ξενάγησης, καθώς βλέπαμε συνεχώς κάτι διαφορετικό, και μάλιστα το ένα ήταν καλύτερο από το άλλο. Όλα όσα είδαμε ήταν πολύ ωραία και ευχαριστούμε τους ανθρώπους αυτούς για την ξενάγηση.

Στο στούντιο

Κώστας Μανιαδής

Η επίσκεψή μας στο «Κρήτη TV» ήταν πολύ ωραία εμπειρία. Είχε μεγάλα στούντιο, ενώ εντυπωσιαστήκαμε, όταν είδαμε μια ζωντανή εκπομπή στην τηλεόραση. Επίσης, πήγαμε στο χώρο όπου ελέγχουν τη ροή της εκπομπής. Εκεί είδαμε τη σκηνοθεσία, ενώ μια κοπέλα έγραφε τους τίτλους που βλέπουμε στις ειδήσεις και στις εκπομπές. Ακόμα πήγαμε στο ραδιοφωνικό σταθμό, ο οποίος στεγάζεται στο ίδιο κτίριο και εκεί είδαμε μια ζωντανή εκπομπή που μεταδιδόταν εκείνη την ώρα. Τέλος, επισκεφτήκαμε το τυπογραφείο της εφημερίδας «Νέα Κρήτη» και μας εξήγησαν πώς τυπώνεται μια εφημερίδα.

Αιμιλία Γιασσάκη

Εκκλησιασμοί

Ακολουθώντας και φέτος την παράδοση που θέλει τους μαθητές του Γυμνασίου να εκκλησιάζονται κάθε χρόνο πριν τις διακοπές των Χριστουγέννων, προγραμματίστηκαν εκκλησιασμοί ανά τμήματα.

Οι μαθητές του α1 έξω από το κέντρο νεότητας του Αγ. Τίτου περιμένοντας το σχολικό

Οι μαθητές της γ' γυμνασίου στον Ι.Ν. του Αγίου Ιωάννη

Οι μαθητές του α2 έξω από τον Ι.Ν. του Αγίου Τίτου

Τρίτη 14-12-2010 το α2 στον Ι.Ν. Αγίου Τίτου

Πέμπτη 16-12-2010 το α1 στον Ι.Ν. Αγίου Τίτου

Παρασκευή 17-12-2010 η γ στον Ι.Ν. Αγίου Ιωάννη το β2 Ι.Ν. του Αγίου Τίτου

Τρίτη 21-12-2010 το β1 Ι.Ν. του Αγίου Τίτου

Χριστουγεννιάτικο μήνυμα

Την **Τρίτη** 21-12-2010 στην πρωινή προσευχή, στους μαθητές του σχολείου διαβάστηκε το παρακάτω μήνυμα:

Κάποιοι ισχυρίζονται πως η απόσταση χωρίζει. Κάποιοι άλλοι λένε πως η απόσταση, όχι μόνο δεν χωρίζει αλλά αντιθέτως ενώνει.

Ανήκω στους δεύτερους, γιατί πραγματικά, μέσα από την απουσία βιώνω τη διαρκή παρουσία τόσο τη δική σας όσο και των καθηγητών σας. Και αυτό το βίωμα σπρίζει αφάνταστα. Θα ήθελα, λοιπόν, μέσα από αυτή την ενοποιό απόσταση να σας ευχηθώ

*Καλά Χριστούγεννα
και ευτυχισμένο το νέο έτος.
Με την αγάπη μου*

Κ. Ανδριώτης

Χριστουγεννιάτικα κάλαντα από τη Γ' Λυκείου

Λέγοντας τα κάλαντα στους μαθητές

Την Τετάρτη 22/12 μας επισκέφθηκαν τα παιδιά της Γ' Λυκείου, για να μας ευχηθούν τα Χρόνια Πολλά και να πουν τα κάλαντα, τόσο στους καθηγητές του Γυμνασίου, όσο και στους μαθητές.

Στο γραφείο των καθηγητών

Χριστουγεννιάτικο παζάρι

Χειροτεχνίες μαθητών

Κάθε χρόνο, λίγο πριν τις διακοπές των Χριστουγέννων, το σχολείο μας οργανώνει το λεγόμενο «Χριστουγεννιάτικο παζάρι». Την οργάνωση και υλοποίησή του την έχει το 15ετές συμβούλιο, με συντονίστριες καθηγήτριες τις Ηρακλείδου Σοφία, καθηγήτρια Γερμανικών και την Μαυρομάτη Χριστιάννα, καθηγήτρια Γαλλικών. Τα χρήματα που μαζεύτηκαν θα διατεθούν από αντιπροσωπεία μαθητών στο κέντρο ειδικών παιδιών «Ζωοδόχος Πηγή». Οι μαθητές μας, προσφέροντας εθελοντική εργασία, κατασκευάζουν στα εργαστήρια του σχολείου κοσμήματα, ημερολόγια, ευχετήριες χριστουγεννιάτικες κάρτες, χριστουγεννιάτικα διακοσμητικά στολίδια κ.ά.

Επί τω έργω

Ο σκοπός αυτής της δραστηριότητας είναι αφ' ενός να διατεθούν χρήματα σ' ένα ίδρυμα που κατά κοινή ομολογία προσφέρει τεράστιο κοινωνικό έργο και αφ' ετέρου παιδαγωγικός. Τα παιδιά μέσα από αυτήν τη δραστηριότητα συνειδητοποιούν τα οφέλη της εθελοντικής εργασίας. **Η ανταμοιβή τους θα είναι το χαμόγελο και η ζεστασιά των παιδιών της «Ζωοδόχου Πηγής».**

Και του χρόνου

Ηρακλείδου Σοφία

Χριστουγεννιάτικες εκδηλώσεις

Την Τετάρτη 22-12-2010 οι μαθητές του β2 και η θεατρική ομάδα του σχολείου παρουσίασαν τις Χριστουγεννιάτικες εκδηλώσεις τους. Το β2 παρουσίασε σε θεατρική διασκευή το διήγημα του Παπαδιαμάντη « Σταχομαζώχτρα», η δε θεατρική ομάδα ένα έργο –σπουδή στην τραγωδία. Την εκδήλωση του β2 προλόγισε ο πρόεδρος της τάξης.

Αγαπητοί γονείς, κυρίες και κύριοι καλησπέρα σας!

Ο πρόεδρος του β2 Μανιάδης Κων/νος προλογεί την εκδήλωση

Στις 3 Ιανουαρίου του 2011 συμπληρώνονται 100 χρόνια από το θάνατο του Αλέξανδρου Παπαδιαμάντη. Μετά από πρόταση των καθηγητών μας αποφασίσαμε τη φετινή χριστουγεννιάτικη εκδήλωση να την αφιερώσουμε στον «Άγιο των ελληνικών γραμμάτων», στον κοσμοκαλόγερο Αλέξανδρο Παπαδιαμάντη.

Η εκδήλωσή μας έχει τίτλο «Τα Χριστούγεννα του Παπαδιαμάντη». Θα παρουσιάσουμε, λοιπόν, διασκευασμένο ένα από τα πιο γνωστά χριστουγεννιάτικα διηγήματα του σπουδαίου λογοτέχνη, συνδυασμένο με στοιχεία φανταστικά από τη ζωή και την εποχή του.

Στα διηγήματά του ο Παπαδιαμάντης συνηθίζει να γνωστοποιεί στους αναγνώστες του τη δεκαετία που συμβαίνουν όσα διηγείται, χωρίς, ωστόσο, να αναφέρει ακριβώς το έτος. Ζώντας από κοντά τους ανθρώπους του νησιού του, αποτυπώνει στη μνήμη του περιστατικά και γεγονότα που αργότερα θα αποτελέσουν την πρώτη ύλη των διηγημάτων του.

Στο θεατρικό δρώμενο που θα σας παρουσιάσουμε, προσπαθήσαμε αρχικά να αναβιώσουμε με εικόνες της εποχής του συγγραφέα, καθώς και να γίνουμε για λίγο παρατηρητές της ζωής του. Στη συνέχεια, βρισκόμαστε στη Σκιάθo, τη γενέτειρα του Παπαδιαμάντη το έτος 187... Είναι παραμονές Χριστουγέννων και ο Παπαδιαμάντης ζει από κοντά την ευχάριστη περιπέτεια μιας συντοπίτισσάς του, της θειας Αχτίτσας, μιας τολμαιωρημένης γυναίκας που μέχρι τότε μόνο βάσανα και στενοχώριες είχε ζήσει. Όταν είκοσι και πλέον χρόνια μετά ζει στην Αθήνα και συγκεκριμένα στα 1889, έρχεται ξανά στη μνήμη του η φτωχή γριά και αποφασίζει να γράφει την ιστορία της. Έτσι, στις 25 Δεκεμβρίου του ίδιου έτους πρωτοδημοσιεύεται το διήγημα «Η Σταχομαζώχτρα», στην εφημερίδα «Εφημερίς».

Σας ζητούμε να δείξετε κατανόηση στις τυχόν αστοχίες μας.

Καλά Χριστούγεννα

Ένα μικρό απόσπασμα της εκδήλωσης

«Στην ψυχή και το νου του κυρ Αλέξανδρου από τότε που άρχισε να καταλαβαίνει τον κόσμο κατοικούσε ο Χριστός, που πότε γεννιόταν μέσα σε ένα υγρό και σκοτεινό στάβλο και πότε κρεμόταν πάνω στο Σταυρό και με το αίμα του ξέπλενε τα κρίματά των ανθρώπων. Τον είχε δει πολλές φορές στα κόνισματα και τις τοιχογραφίες των ταπεινών εκκλησιών του τόπου του. Τον γνώριζε από τότε που ήταν μικρός και ακολουθούσε τον πατέρα του παπά- Αδαμάντιο στις λειτουργίες και τις ολονυχτίες. Μια φορά μάλιστα του είχε χαμογελάσει πίσω από τον καπνό του θυμιάματος. Και πίσω από το χαμόγελο είχε ακούσει καθαρά τα λόγια Του: «Πάρε τις ζωές των ανθρώπων, Αλέξανδρε, και κάμε τις συναξάρια, γιατί πο νούν, και όποιος πονέσει στη ζωή του γίνεται Άγιος.»

Θεατρική ομάδα

Η θεατρική ομάδα του γυμνασίου συμμετείχε φέτος στις χριστουγεννιάτικες εκδηλώσεις του σχολείου με ένα έργο – σπουδή στην τραγωδία: «Ώχου η δόλια η Βασίλω», έμπνευσης της κ. Μαρίας Αστρονίκη. Αυτή τη φορά πρωταγωνιστής δεν είναι ο Άη Βασίλης αλλά η γυναίκα του η Βασίλω, που κάθε χρόνο της τάζει πως θα την πάρει μαζί του στο ταξίδι, για να μοιράσουνε τα δώρα και όλο κάποιιο εμπόδιο τυχαίνει, για να ματαιώσει τη χαρά της. Τι έτυχε φέτος; Οι τάρανδοι αρρώστησαν! Αρρώστησαν; Δυστυχώς, και φέτος κινδυνεύει να μείνει στο σπίτι αυτή, ο Άη Βασίλης και όλα τα δώρα που περιμένουν τα παιδιά. Η μόνη λύση είναι να βρεθεί κάποιος άλλος για να τους μεταφέρει. Ποιος όμως; Ένας γάιδαρος... περαστικός! Είδε φως και μπήκε! Ποιος να του το 'λεγε πως θα τους έβγαζε από τη δύσκολη θέση, σηκώνοντας αυτός το βαρύ φορτίο. Έτσι και έγινε! Το ταξίδι του Άη Βασίλη αρχίζει. Έμειναν όλοι τους ευχαριστημένοι και ιδιαίτερα όσοι ταξίδεψαν μαζί τους στο γέλιο και τη χαρά.

Οι τάρανδοι αρρώστησαν

Ομιλία κ. Παναγιωτάκη στους μαθητές του γυμνασίου

Το Νοέμβριο ο συγγραφέας κ. Παναγιωτάκης μίλησε στους μαθητές του γυμνασίου για την τυπογραφία. Έστω και καθυστερημένα σας παραθέτουμε την ομιλία του, όπως μας την παρέδωσε ο ίδιος.

Τυπογραφία

Όταν λέμε τυπογραφία, εννοούμε την τέχνη με την οποία αναπαράγονται κείμενα σε μεγάλο αριθμό με τη χρήση κινητών στοιχείων παλαιότερα ή με την ηλεκτρονική μορφή που έχουμε σήμερα. Ο άνθρωπος από τα πολύ παλιά χρόνια της ύπαρξής του ήθελε να μεταβιβάσει τις σκέψεις ή να κρατήσει ορισμένα γεγονότα και να τα αποδώσει σε άλλους σύγχρονους ή σε μεταγενέστερους. Στις σπηλιές που ήταν οι πρώτες κατοικίες των πρωτόγονων ανθρώπων έχουν σωθεί διάφορες εικόνες πάνω στους βράχους που τις λέμε βραχογραφίες. Σε πολύ υστερότερους χρόνους η γραφή τόσο στην Ελλάδα όσο και τη Αίγυπτο θεωρούνταν ότι ήταν δώρο κάποιου θεού ή ημίθεου. Ο πρώτος λαός που ασχολήθηκε με τη γραφή ήταν οι Σουμέριοι, που κατοικούσαν μεταξύ Τύγρη και Ευφράτη, δηλαδή στο σημερινό Ιράκ. Χρησιμοποίησαν διάφορες πήλινες πινακίδες στις οποίες χάραζαν τα καλούμενα ιδεογράμματα. Σημείωναν π.χ. το κεφάλι ενός γαϊδουριού και ενός αγκαθιού που έδειχνε το γαϊδουράγκαθο. Οι Αιγύπτιοι χρησιμοποιούσαν τα ιερογλυφικά σχέδια που σήμαιναν ιερή γραφή. Κάτι ανάλογο υπήρχε και στη μινωική Κρήτη με τις πινακίδες Α και Β που ήταν ξεραμένος πηλός, στον οποίο, όταν ήταν μολακός, έγραφαν τις παραστάσεις τους. Στην κατηγορία αυτή της πρωταρχικής κατηγορίας ανήκει και ο δίσκος της Φαιστού που χρονολογείται από το 1700 π.Χ. Αργότερα οι Αιγύπτιοι χρησιμοποίησαν ως πολύ εξυπηρετικό υλικό γραφής τον καλούμενο πάπυρο, από το ομώνυμο φυτό που αφθονεί στις όχθες του Νείλου. Χρησιμοποιήθηκαν ακόμη για γραφή σε περιορισμένη έκταση δέρματα ζώων. Προσπάθεια της Κορέας και της Κίνας κατά τον 8ο π.Χ. αιώνα να χρησιμοποιήσουν κινητά στοιχεία δεν ευοδώθηκε, για το λόγο ότι έκαναν χρήση πολλών χαρακτήρων ανά σελίδα που μετά τη χρήση τους διαλύονταν.

Στημμότυπο από την ομιλία του κ. Παναγιωτάκη

Παρόλληλες προσπάθειες γίνονταν και στην Ευρώπη. Το πιο σημαντικό βήμα σημειώθηκε στα μέσα του 15ου αιώνα από τον Γουτεμβέργιο, τα στοιχεία του οποίου χρησιμοποιούνταν μέχρι τον 20ό αιώνα. Στην αρχή η τυπογραφία παρουσιάστηκε ως προέκταση της χειρόγραφης γραφής. Στην πραγματικότητα συντελείται μια επανάσταση η οποία ουσιαστικά καταδικάζει τη χειρόγραφη γραφή σε παραμερισμό και αφασία. Τα βιβλία που τυπώνονται αυξάνουν. Οι γνώσεις που παρέχουν αποκτούν εξαιρετικό ενδιαφέρον και οι αναγνώστες πολλαπλασιάζονται. Σ' αυτή την αλματώδη ανάπτυξη της τυπογραφίας ανακαλύπτονται και νέοι μέθοδοι που μπαίνουν στη υπηρεσία της. Η φωτοσύνθεση αρχίζει να εμφανίζεται δευτερεύοντα από το 1945. Ουσιαστικά όμως μπαίνει στην υπηρεσία της τυπογραφίας από τα τέλη της δεκαετίας του 1960, με την ανάπτυξη της ηλεκτρονικής και των computers. Η τυπογραφική εργασία με φωτοσύνθεση χωρίζεται στα ακόλουθα στάδια, που είναι η φωτοστοιχειοθεσία, η εμφάνιση του φιλμ, η σελιδοποίηση, η τελική φωτογράφιση, που προωθείται στον τελικό τσίγκο για εκτύπωση, στα εκτυπωτικά μηχανήματα offset. Εκεί γίνεται η διανομή των μελανιών και βγαίνει το 16σέλιδο. Μετά την εκτύπωση του 16σέλιδου και από τις δυο όψεις, διπλώνεται σε ειδική διπλωτική μηχανή, ράβεται και τοποθετείται εξώφυλλο το οποίο μπορεί να είναι λεπτό ή χονδρό. Ευνόητο ότι το μέγεθος και οι διαστάσεις γενικότερα του βιβλίου καθορίζονται από το συγγραφέα σε συνεργασία με τον τυπογράφο.

A Modern Christmas Story

It was a cold winter evening. Everything was very quiet and white. But there, in the middle of the forest there was a little wooden house where the lights were on and smoke was coming out of the chimney. It was Santa Claus' house. Everyone was very busy. The elves were making toys for children. Mary, St. Claus' wife was preparing dinner and making cookies in different shapes like reindeer, snowmen, Christmas trees and stars. They were delicious! Santa Claus was reading the letters and telling to the elves what toys they should make. There were thousands of letters from children, from all over the world asking gifts from him. Santa Claus was feeling great because he had been waiting for Christmas all year. It was a very tiring period for him but he liked giving happiness to children.

"I feel a little bit hungry Mary. What's for dinner?" asked Santa.

"Pasta with tomato sauce Santa, You should come because it's going to get cold."

Santa put on a big white towel round his neck, took the fork on his hand and started eating very quickly and clumsily because he was starving.

"Oh my God! You've dropped sauce all over you. Look at your shirt!

For Goodness sake!"

"I'm sorry Mary but I was really hungry, it's not my fault."

"Come on take off your clothes. I have to wash them while you will be sleeping my dear! I don't know if they'll get dry. It's snowing!"

Santa Claus took off his clothes and went to his bed.

When he woke up he saw his clothes in a very bad condition. They weren't his size anymore because they got shrunk in the washing machine – and he couldn't possibly fit in them. Maryyyyyyyyyyyyyy! What have you done- What's the matter my dear?

-You have ruined my clothes! What should I wear? How will I give the gifts to the children?

Santa Claus had lost his temper and he was really overwhelmed with tears when suddenly an elf came and told him not to worry.

"Ask from children to send you clothes. For so many years you send the gifts they ask, so now you ask from them!"

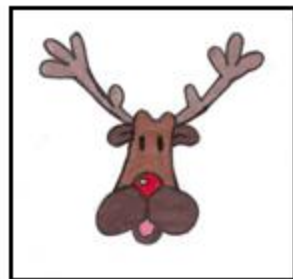
"That's a great idea my lovely elf!"

Santa Claus took a piece of paper and started writing letters to the children.

Next day Mary saw the letter box full of parcels. All were for Santa Claus. He opened them and saw boots, shirts, hats and gloves for him. He was really moved. He knew that he had won the hearts of all the children.

New Year's Eve arrived, Santa put on his clothes. He flew to the stars and started throwing gifts to the children.

"Ho, ho, ho! Merry Christmas everyone"

By Lena mixalaki

By Stelios Kazanis and Manos Kandidakis

Why do we decorate trees at Christmas?

The Christmas tree tradition was born in Western Germany in the 16th century. The first decorated trees were called "Paradeisbaum" (paradise trees) and were brought into homes to celebrate the annual (=ετήσιο) feast (=γιορτή) of Adam and Eve.

German immigrants (=μετανάστες) bring the first trees in America in about 1700 but they don't become popular in the general U.S.A. population until about 1850.

Today, the Christmas Tree has become accepted by most Christians, and also by people of other creed (=δόγμα) and it has become a popular tradition. Nowadays the trees take on a variety of shapes, colours, sizes, and costs...So choose the one that serves your needs and enjoy these holy days at home surrounded by members your family. Merry Christmas!

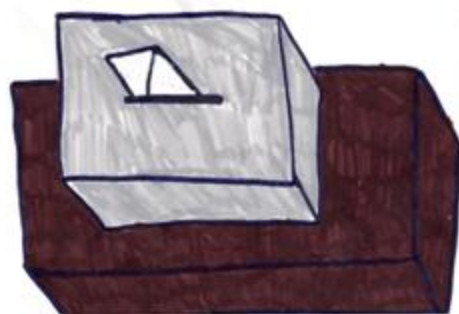

by Olia Babouka

by Olia Babouka

DECEMBER 2010

1 World Aids Day	
2 International Day for the Abolition of Slavery	Abolition = κατάργηση
3 International Day of Disabled Persons	
5 International Volunteer Day for Economic and Social Development	Development= ανάπτυξη
7 International Civil Aviation Day	Civil aviation= πολιτική αεροπορία
9 International Anti Corruption Day	Anti corruption= καταπολέμηση της διαφθοράς
10 Human Rights Day	
11 International Mountain Day	
18 International Migrants Day	Migrants= μετανάστες
19 United Nations Day for South-South Cooperation	Co operation=συνεργασία
20 International Human Solidarity Day	Solidarity= αλληλεγγύη
25 CHRISTMAS	

Dear Agony Mary,

I've got a terrible problem and I would love you to help me.

My best friend Alice bought a wonderful T-shirt the other day and she was really excited about it; when she came to school wearing it, all of our classmates told her how pretty she looked in it and so did I, because I truly believed that the colours and the material made a good match!

But the problem is that I had already bought the same T-shirt for myself two weeks ago. So, how could I put it on the next days at school?

The whole school would start saying that I am a copywriter! I can't change it because it is too expensive and also I really like it a lot but if

my best friend sees me wearing it she will never talk to me again.

What should I do? I hope you can solve my problem.

Yours, Sandra

Dear Sandra,

I'm sorry to learn that you have a problem with your friend, but don't worry!

Many teenagers have faced similar ones, especially girls.

If I were in your shoes, I would explain to my friend that I had bought the T-shirt first to set things clear; if, despite my explanation, she insisted on calling me a copywriter, I would tell her that buying the same clothes with her doesn't necessarily mean that I copy her; anyway, whatever you say remember that you should never react angrily to her accusations or tell her that she is jealous of you.

Also, why don't you try to come to an agreement with her and wear the T-shirt on separate days? That would help you calm down and avoid fighting. Another way to help you solve your problem is making fun of this situation; when you are actually wearing the same T-shirt on the same day pretend that you are twins and behave accordingly. Everybody would be amused by your joke.

I'm sure that you will choose what suits you best from the above; there is always a solution to any kind of problem and I honestly believe that yours isn't a serious one. I'm looking forward to your news

**Love,
Agony Mary**

SASUKE